

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z powództwa S. S., B. K. (1), B. K. (2) przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zasądził od pozwanego na rzecz:

1. S. S. tytułem wyrównania wynagrodzenia następujące kwoty:

- a) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- b) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- c) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- d) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- e) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- f) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- g) 1.010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- h) 9.090 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

2. B. K. (2) tytułem wyrównania wynagrodzenia następujące kwoty:

- a) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- b) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- c) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- d) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- e) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,
- f) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

g) 533 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

h) 4.797 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

3. B. K. (1) tytułem wyrównania wynagrodzenia następujące kwoty:

a) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 marca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

b) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

c) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

d) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 czerwca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

e) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

f) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

g) 610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

h) 5.490 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 11 października 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy zasądził także od pozwanego na rzecz powodów koszty procesu w wysokości po 900 zł dla B. K. (1) i B. K. (2) oraz w kwocie 1.800 zł dla S. S.. Ponadto zasądzono od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.723 zł tytułem opłaty od pozwów oraz kwotę 583,02 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych. Nadto Sąd Rejonowy nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności: w punkcie pierwszym do kwoty 4.896,89 zł, w punkcie drugim do kwoty 3.145,94 zł i w punkcie trzecim do kwoty 3.329,81 zł.

***Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:***

W dniu 1 września 1980 roku powódka B. K. (1) zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z (...), w związku z czym została zatrudniona na stanowisku starszego asystenta.

W dniu 1 września 1981 roku powódka B. K. (2) zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z (...), w związku z czym została zatrudniona na stanowisku starszego asystenta.

W dniu 21 grudnia 1983 roku powód S. S. zawarł umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy z (...), w związku z czym został zatrudniony do odbycia praktyki na stanowisku zwrotniczego.

W (...) obowiązywał Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy. Załącznik 9 do tego Układu ustalał zasady wypłacania dodatku za staż pracy. Wskazano, iż dodatek za staż pracy po 2 i 3 latach pracy wynosi 5%, po 4 latach pracy wynosi 6%, po 5 latach pracy wynosi 7,5% i od tego czasu wzrasta o 1,5% za każdy rok pracy. Nie ustalono górnej granicy wysokości tego dodatku.

W dniu 1 marca 1999 r. dotychczasowy układ został zastąpiony ponadzakładowym układem zbiorowym, gdzie ustalono stawkę dodatku stażowego na 1,5% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy i przewidziano górną granicę dodatku na 33%.

Z dniem 1 września 2009 roku S. S., B. K. (2) oraz B. K. (1) zostali przejęci przez (...) S.A.

Od 1 maja 2012 roku warunki pracy i płacy powodów regulował Regulamin Pracy oraz Regulamin Wynagradzania, obowiązujące w (...) S.A. od 1 stycznia 2012 roku.

Ze skutkiem na dzień 31 marca 2013 roku S. S. wypowiedziano warunki pracy i płacy wynikające z Regulaminu wynagradzania, w związku z zarejestrowaniem Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) S.A., w zakresie wynagrodzenia za uczestnictwo w szkoleniach, egzaminach i postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym przez pracodawcę, za czas niezdolności do pracy z powodu choroby oraz w zakresie gratyfikacji pieniężnej. Pozostałe warunki umowy o pracę nie uległy zmianie na niekorzyść pracownika.

Porozumieniem zawartym w dniu 1 grudnia 2012 roku, w związku z zarejestrowaniem Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) S.A. i utratą mocy postanowień Regulaminu wynagradzania obowiązującego od 1 stycznia 2012 roku, powódkiem B. K. (1) oraz B. K. (2) wypowiedziano warunki pracy i płacy wynikające z przedmiotowego Regulaminu wynagradzania w zakresie wynagrodzenia za uczestnictwo w szkoleniach, egzaminach i postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym przez pracodawcę, za czas niezdolności do pracy z powodu choroby, deputatu węglowego, dodatku za umiejętność posługiwania się językiem migowym oraz w zakresie gratyfikacji pieniężnej. Pozostałe warunki umowy o pracę nie uległy zmianie.

Zgodnie z obowiązującym (...) S.A. dodatek stażowy pracowników wzrastał o 1,5% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, aż do osiągnięcia poziomu 33%.

Z dniem 1 lutego 2013 roku powodowie zostali przejęci przez pozwaną (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płacy, do czasu zmiany tych warunków celem ich dostosowania do regulacji obowiązujących u pozwanej w drodze porozumienia stron, bądź wypowiedzeń zmieniających. Z dniem 1 lutego 2013 roku powodowie zostali poinformowani, że okres ich pracy w poprzedniej spółce zalicza się do zakładowego stażu pracy, mającego wpływ na uprawnienia pracownicze określone w przepisach prawa pracy.

W dniu przejęcia powodów przez pozwaną (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością wynagrodzenie B. K. (1) wynosiło łącznie 3251,28 zł, w tym wynagrodzenie zasadnicze -2086,00 zł, dodatek stażowy (33% wynagrodzenia zasadniczego)- 688,38 zł, premia regulaminowa 15% - 312,90 zł, deputat węglowy - 164,00 zł. Wynagrodzenie B. K. (2) wynosiło łącznie 3050 zł, w tym wynagrodzenie zasadnicze -1950,00 zł, dodatek stażowy (33%) - 643,50 zł, premia regulaminowa 15% - 292,50 zł, deputat węglowy - 164 zł. Wynagrodzenie S. S. wynagrodzenie wynosiło łącznie 4186,40 zł, w tym wynagrodzenie zasadnicze - 2380,00 zł, dodatek stażowy - 785,40 zł, dodatek funkcyjny - 500 zł, premia regulaminowa - 357 zł, deputat węglowy -164 zł. Od 1 stycznia 2011 roku, w związku z awansem na stanowisko kierownicze, wynagrodzenie S. S. wynosiło 4648 zł.

W lutym 2014 roku pozwana, w związku upływem w dniu 1 lutego 2014 roku okresu obowiązywania u pracodawcy postanowień (...) S.A., zawarła z każdym z powodów porozumienie zmieniające, na podstawie którego z dniem 28 lutego 2014 roku przestały obowiązywać warunki umowy o pracę wynikające z (...) S.A., a od 1 marca 2014 roku w odniesieniu do powodów znalazły zastosowanie warunki pracy i płacy wynikające z (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, dalej jako (...). Zgodnie z porozumieniem powód S. S. otrzymał stanowisko głównego specjalisty ds. koordynacji obsługi telefonicznej w Zespole (...), powódka B. K. (2) stanowisko starszego specjalisty ds. obsługi telefonicznej w Zespole (...), a powódka B. K. (1) stanowisko starszego specjalisty ds. obsługi telefonicznej w Zespole (...). Na wynagrodzenie S. S. złożyło się wynagrodzenie zasadnicze wg 10 grupy tabeli stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pozwanej w kwocie 3541,88 zł, premia regulaminowa (17%), deputat węglowy oraz dodatek za staż pracy w wysokości i na warunkach określonych w (...). Na wynagrodzenie B. K. (2) złożyło się

wynagrodzenie zasadnicze wg 8 grupy tabeli stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pozwanej w kwocie 2047,86 zł, premia regulaminowa (17%), deputat węglowy oraz dodatek za staż pracy w wysokości i na warunkach określonych w (...). Na wynagrodzenie B. K. (1) złożyło się wynagrodzenie zasadnicze wg 8 grupy tabeli stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pozwanej w kwocie 2219,90 zł, premia regulaminowa (17%), deputat węglowy oraz dodatek za staż pracy w wysokości i na warunkach określonych w (...).

Dodatek za staż pracy pracowników pozwanej z przejścia, w tym powodów był wypłacany na ich rzecz przez pozwaną w maksymalnej wysokości 490 zł miesięcznie. Różnica w wysokości dodatku stażowego została włączona odpowiednio do wynagrodzenia zasadniczego i premii regulaminowej. Powodowie nie znali sposobu wyliczenia wysokości dodatku stażowego, wypłacanego im przez pozwaną.

U pozwanej, do czasu rozpoczęcia obowiązywania Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy z dnia 14 maja 2003 roku, obowiązywał Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla (...) Zatrudnionych przez (...) Zrzeszonych w Związku (...) z dnia 2 grudnia 2002 roku, który w załączniku nr 6 przewidywał wzrost dodatku stażowego pracowników o 1,5% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy, aż do osiągnięcia poziomu 33%.

Zgodnie z załącznikiem nr 4 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 14 maja 2003 roku, od 1 października 2003 roku obowiązywała zasada wypłaty dodatku za staż pracy polegająca na tym, że osiągniętą w dniu wejścia w życie Układu kwotę dodatku stażowego wlicza się do wynagrodzenia zasadniczego. W dniu wejścia w życie Układu obowiązywała kwota dodatku za staż pracy w stałej miesięcznej wysokości 30 zł dla pracowników zatrudnionych u pracodawcy co najmniej rok, który wzrastał o kolejne 30 zł za każdy rok pracy. W związku z czym ustalony przez pozwaną dodatek stażowy przez pierwszy rok pracy, tj. do 30 września 2004 roku wynosił 30 zł, do 30 września 2005 roku dodatek wynosił 60 zł, a do 3 września 2006 roku 90 zł.

Zgodnie z załącznikiem nr 4 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 31 sierpnia 2006 roku, od 1 października 2006 roku miesięczna kwota dodatku stażowego za każdy rok pracy u pozwanej wynosiła 50 zł miesięcznie. Dodatek przysługuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub wyższej stawki dodatku. Pracownikowi, który w dniu wejścia w życie Układu pracuje w Spółce powyżej jednego roku, od dnia wejścia Układu przysługuje dodatek w stawce, którą otrzymywał – na podstawie obowiązującego od 1 października 2003 roku Regulaminu Wynagradzania dla pracowników spółki – w miesiącu poprzedzającym wejście w życie Układu zwiększonej o kwotę 20 zł. Łączna kwota dodatku nie może przekroczyć 50% wynagrodzenia zasadniczego pracownika. W związku z takimi regulacjami ustalony przez spółkę dodatek stażowy do 30 września 2007 roku wynosił 140 zł i przez kolejne lata wzrastał o 50 zł rocznie. W konsekwencji, w okresie 1 października 2013 roku do 30 września 2014 roku pozwana ustaliła kwotę dodatku stażowego w wysokości 490 zł.

Mocą regulacji zawartej w ust. 8 załącznika nr 4 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w przypadku, jeśli przepisy załącznika nr 6 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy są korzystniejsze, wówczas do pracowników Spółki stosuje się przepisy (...).

Dodatek stażowy powodów, liczony według zasad określonych w załączniku nr 4 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 14 maja 2003 roku wyniósł, licząc za każdy miesiąc od marca 2014 roku do września 2014 roku, w przypadku S. S. 1500 zł, w przypadku B. K. (1) 1109,95 zł, a w przypadku B. K. (2) 1023,93 zł. Natomiast dodatek stażowy powodów, liczony według zasad określonych w załączniku nr 6 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla (...) Zatrudnionych przez (...) Zrzeszonych w Związku (...) z dnia 2 grudnia 2002 roku, wyniósł, licząc za każdy miesiąc licząc od marca 2014 roku do września 2014 roku, w przypadku S. S. 1168,82 zł, w przypadku B. K. (1) 732,57 zł, a w przypadku B. K. (2) 675,79 zł.

Z dniem 30 września 2014 roku pozwana rozwiązała z powodami stosunek pracy na mocy zgodnego porozumienia stron, zawartego w dniu 28 maja 2014 roku, w związku z przystąpieniem przez pracowników do Programu Dobrowolnych Odejść w (...) Sp. z o.o., przyjętego uchwałą Zarządu z dnia 1 kwietnia 2014 roku. W związku z rozwiązaniem umowy o pracę w ramach powyższego programu, powodowie otrzymali dobrowolną odpłatność

w kwocie 20.126,24 zł (wynikającą z Regulaminu), odprawę ustawową (wynikającą z ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników) w wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia pracownika oraz dodatkową rekompensatę (wynikającą z Regulaminu) stanowiącą równowartość wynagrodzenia za przysługujący pracownikowi 6 – miesięczny okres wypowiedzenia. Przedmiotowe świadczenia, zgodnie z porozumieniem, powodowie otrzymali w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy.

Wynagrodzenie miesięczne obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło w odniesieniu do B. K. (1) 3329,81 zł, w odniesieniu do S. S. 4896,89 zł, a w odniesieniu do B. K. (2) 3145,94 zł.

***W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że roszczenia powodów zasługują na uwzględnienie z następujących względów:***

Sąd I instancji zaznaczył, że okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy są niemalże niesporne. Kwestią sporną jest natomiast właściwa interpretacja regulacji zawartych w aktach wewnętrzzakładowych, a dotyczących dodatku stażowego dla pracowników przejętych przez pozwaną. W konsekwencji tego spornym jest też sposób oraz wysokość należnego powodom dodatku za staż pracy w pozwanej od dnia 1 marca 2014 roku, tj. od momentu zawarcia między stronami porozumienia zmieniającego pozwalającego na zastosowanie wobec powodów regulacji z (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Powołując się na art. 9 k.p., art. 241<sup>13</sup> k.p., art. 241<sup>8</sup> k.p. oraz art. 77<sup>1</sup> - 77<sup>5</sup> k.p., Sąd Rejonowy wskazał, że o treści autonomicznych źródeł prawa pracy decydują jego strony. Postanowienia tych normatywnych porozumień obowiązują bezpośrednio w stosunkach prawa pracy. Zmiana układu (regulaminu) na korzyść pracownika powoduje automatyczną zmianę indywidualnych stosunków pracy - staje się częścią umów o pracę, natomiast zmiana niekorzystna - o ile nie nastąpi w drodze porozumienia zmieniającego - powinna być wprowadzona przez wypowiedzenie pracownikom dotychczasowych warunków umowy o pracę. Przy czym układy zbiorowe pracy zajmują wyższe miejsce w hierarchii źródeł prawa pracy niż regulaminy wynagradzania. Jednakże zawsze należy pamiętać o zasadzie pierwszeństwa stosowania tego źródła prawa pracy, którego postanowienia są bardziej korzystne dla pracownika.

Następnie Sąd Rejonowy wskazał, że powodów obowiązywał Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy przyjęty przez pozwanego ze zmianami z 2006 r. Przy czym – zdaniem tego Sądu – należało powodom doliczyć do wynagrodzenia zasadniczego dotąd otrzymywany dodatek stażowy, a następnie, za dalsze okresy stosować zasady wynikające z (...). Tak zresztą pozwany zrobił wobec własnych pracowników. Nie zastosowanie tego trybu wobec powodów doprowadziło do faktycznego zmniejszenia przysługującego im wynagrodzenia wraz z dodatkiem stażowym. Tym samym doszło do zróżnicowania sytuacji pomiędzy pracownikami pozwanego a pracownikami przejętymi przez pozwanego. Zdaniem Sądu I instancji nieprawidłowe było przeliczenie dodatku w ten sposób, iż za lata wcześniejsze (kiedy obowiązywał już u pozwanego (...)) ale powodowie nie byli pracownikami pozwanego) przemnożono kolejne okresy przez 30 zł i następnie 50 zł, co już w momencie przejścia pracowników spowodowało, iż uzyskali oni maksymalną możliwą stawkę dodatku stażowego. Sąd Rejonowy zauważył przy tym, że takiego zabiegu nie dokonano wobec własnych pracowników pozwanego. Im najpierw dotychczasowy dodatek wliczono do wynagrodzenia zasadniczego, a następnie za kolejne okresy doliczano dodatek stażowy wg nowych zasad. Oznacza to, iż maksymalny pułap dodatku stażowego osiągnęli oni później niż powodowie. Tym samym zyskali finansowo. Sąd Rejonowy podniósł też, że pozwany wybiórczo zastosował wobec powodów załącznik nr 4. Częściowo w brzmieniu z 2003 r. (doliczając powodom dodatek w wysokości 30 zł), a następnie w brzmieniu aktualnym (tj. doliczając za dalsze okresy dodatek w kwocie po 50 zł). W tym kontekście Sąd Rejonowy uznał, że skoro pozwany sięgnął do załącznika 4 w wersji pierwotnej, należało konsekwentnie wliczyć do wynagrodzenia dotychczas nabyty przez powodów dodatek stażowy (zgodnie z pkt 3 Załącznika 4).

Sąd Rejonowy zauważył również, że jeśliby nawet nie podzielić powyższego toku rozumowania, to zgodnie z punktem 6 Załącznika nr 4 w aktualnym brzmieniu, w przypadku jeśli przepisy załącznika nr 6 do (...) są korzystniejsze, wówczas do pracowników Spółki stosuje się przepisy (...). Jak wynika z opinii biegłego ten sposób wyliczenia

wynagrodzeń powodów jest dla nich korzystniejszy. Ponieważ jednak powodowie żądali niższych kwot niż wynikające z tego wariantu, Sąd zasądził je zgodnie z ich żądaniem.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana spółka, zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy tj. art. 217 § 1, § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. polegające na oddaleniu wniosku dowodowego pozwanej o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. M. (1), w związku z tym, iż wniosek ten był spóźniony, podczas gdy wniosek ten został złożony, w związku z nowymi twierdzeniami powodów zgłoszonymi w piśmie z dnia 10 sierpnia 2017 r. i miał istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy ponieważ świadek jako wieloletni pracownik pozwanej posiadał informacje w zakresie woli stron (...) dotyczące zasad przyznawania oraz wyliczania dodatku stażowego;

2. naruszenie prawa materialnego tj. postanowień pkt 1-7 Załącznika nr 4 do (...) dla (...) spółki (...) sp. z o. o. zawartego w dniu

31 sierpnia 2006 r. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż powodom należało wliczyć do wynagrodzenia zasadniczego dotychczas przysługujący dodatek stażowy i do tak wyliczonego wynagrodzenia doliczać dodatek stażowy, zgodnie z zasadami określonymi w Załączniku nr 4 podczas gdy z treści Załącznika nr 4 do (...) wynika, że postanowienie w zakresie wliczania dodatku stażowego do wynagrodzenia zasadniczego odnosi się wprost do pracowników pozwanej, którym w dniu

1 października 2003 r. wliczono do wynagrodzenia zasadniczego dodatek za staż pracy na kolei do jakiego nabyli prawo na podstawie załącznika nr 6 do (...), a powodowie w tym okresie nie byli pracownikami pozwanej, co oznacza, iż postanowienie to ich nie dotyczy, co więcej pozwana doliczyła do wynagrodzenia zasadniczego otrzymywane dotychczas przez powodów dodatki stażowe, mimo iż nie miała takiego obowiązku;

3. naruszenie prawa materialnego tj. postanowień pkt 1-7 Załącznika nr 4 do (...) dla (...) spółki (...) sp. z o. o. zawartego w dniu

31 sierpnia 2006 r. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż powodom przysługuje dodatek za staż pracy z tytułu całego, łącznego stażu pracy przepracowanego u pozwanej i wcześniejszego pracodawcy – (...) SA oraz, iż limit 490,00 zł z tytułu dodatku stażowego w 2014 r. nie dotyczył powodów, podczas gdy dodatek stażowy był przyznawany dopiero od 2003 r., tj. od dnia obowiązywania (...) dla (...) spółki (...) sp. z o. o. zawartego w dniu 14 maja 2003 r., a nie za cały faktyczny okres zatrudnienia u pozwanej, w (...) z 2006 r. zwiększono jedynie kwotę dodatku z 30 zł do 50 zł, a w 2014 r. najwyższy możliwy do nabycia dodatek stażowy wynosił 490 zł;

4. naruszenie prawa materialnego tj. postanowień pkt 1-7 Załącznika nr 4 do (...) dla (...) spółki (...) sp. z o. o. zawartego w dniu 14 maja 2003 r. poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż powodom należało wliczyć do wynagrodzenia zasadniczego dotychczas przysługujący dodatek stażowy i do tak wyliczonego wynagrodzenia zasadniczego doliczać dodatek stażowy, zgodnie z zasadami określonymi w Załączniku nr 4, podczas gdy z treści załącznika nr 4 do (...) wynika że postanowienie w zakresie wliczania dodatku stażowego do wynagrodzenia zasadniczego odnosi się wprost do pracowników pozwanej, którym w dniu 1 października 2003 r. wliczono do wynagrodzenia zasadniczego dodatek za staż pracy na kolei do jakiego nabyli prawo na podstawie załącznika nr 6 do (...), a powodowie w tym okresie nie byli pracownikami pozwanej, co oznacza, iż postanowienie to ich nie dotyczy, co więcej pozwana doliczyła do wynagrodzenia zasadniczego otrzymywane dotychczas przez powodów dodatki stażowe, mimo iż nie miała takiego obowiązku;

5. naruszenie prawa materialnego tj. art. 65 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. oraz art. 241<sup>6</sup> k.p. poprzez jego niezastosowanie polegające na braku interpretacji umowy tak jak tego wymagają zasady współżycia społecznego i ustalone zwyczaje, a także braku zbadania, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy i oparciu się na jej dosłownym brzmieniu, co doprowadziło do przyjęcia, że:

- powodom należało wliczyć do wynagrodzenia zasadniczego dotychczas przysługujący dodatek stażowy i do tak wyliczonego wynagrodzenia zasadniczego doliczyć dodatek stażowy, zgodnie z zasadami określonymi w

Załączniku nr 4, podczas gdy z treści Załącznika nr 4 do (...) wynika, że postanowienie w zakresie wliczania dodatku stażowego do wynagrodzenia zasadniczego odnosi się wprost do pracowników pozwanej, którym w dniu 1 października 2003 r. wliczono do wynagrodzenia zasadniczego dodatek za staż pracy na kolei do jakiego nabyli prawo na podstawie załącznika nr 6 do (...), a powodowie w tym okresie nie byli pracownikami Pozwanej, co oznacza, iż postanowienie to ich nie dotyczy, co więcej pozwana doliczyła do wynagrodzenia zasadniczego otrzymywane dotychczas przez powodów dodatki stażowe, mimo iż nie miała takiego obowiązku;

- powodom przysługuje dodatek za staż pracy z tytułu całego, łącznego stażu pracy przepracowanego u pozwanej i wcześniejszego pracodawcy – (...) SA oraz, iż limit 490 zł z tytułu dodatku stażowego w 2014 r. nie dotyczył powodów, podczas gdy wolą stron było przeznaczenie kwotowego dodatku stażowego dopiero od 2003 r. tj. od dnia obowiązywania (...) dla (...) spółki (...) sp. z o. o. zawartego w dniu 14 maja 2003 r., a nie za cały faktyczny okres zatrudnienia u pozwanej, w (...) z 2006 r. zwiększono jedynie kwotę dodatku z 30 zł do 50 zł, a w 2014 r. najwyższy możliwy do nabycia dodatek stażowy wynosił 490 zł.

W oparciu o tak zakreślone zarzuty strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu za I i II instancję. /apelacja- k. 394-405/

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu za postępowanie w II instancji. /odpowiedź na apelację- k. 416-417/

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja okazała się o tyle zasadna, że skutkowałą uchycieniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy doszedł bowiem do przekonania, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy. Tym samym, stosownie do art. 386 § 4 k.p.c., koniecznym było wydanie wyroku kasatoryjnego.

Pośród przyczyn przemawiających za stwierdzeniem nierozpoznania istoty sprawy wskazuje się zaniechanie przez Sąd I instancji zbadania materialnej (istotnej) podstawy żądania pozwu albo całkowite pominięcie merytorycznych zarzutów pozwanego (tak np. wyr. SN z dnia 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC 1999/1/22). Na gruncie niniejszej sprawy, w której strona powodowa domagała się uzupełnienia zaniżonych dodatków stażowych, rozpoznanie istoty sprawy wymagało dokonania ustalenia treści stosunku pracy, łączącego strony, w tym rozpoznania zarzutów wywiedzionych przez pozwanego pracodawcę, a dotyczących interpretacji Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, którym objęci byli powodowie.

Sąd I instancji prawidłowo zidentyfikował podstawowy problem wymagający rozstrzygnięcia, tj. ustalenie właściwej wykładni regulacji Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy w zakresie dotyczącym dodatku stażowego powodów w pozwanej spółce. Wykładnia przepisów wewnątrzzakładowych umożliwiłaby ustalenie treści stosunku pracy, łączącego strony, co pozwoliłoby na właściwe wskazanie wysokości dodatku stażowego powodów za sporny okres. Niestety pomimo prawidłowej identyfikacji przedmiotowego problemu Sąd I instancji nie przeprowadził analizy w tym kierunku i wydał rozstrzygnięcie bez przytoczenia motywów jakie stały za przyjętą interpretacją treści stosunku pracy łączącego strony. To uniemożliwiło przeprowadzenie kontroli zaskarżonego wyroku przy zachowaniu gwarancji dwuinstancyjnego postępowania dla obu stron. Sąd Rejonowy obowiązany był więc do zastosowania art. 65 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. czego jednak zaniechał.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wskazał m.in., że jego zdaniem należało powodom doliczyć otrzymywany dodatek stażowy, a następnie, za dalsze okresy stosować zasady wynikające z (...). W tym przedmiocie nie odniósł się jednak do treści żadnego z postanowień (...) lub (...). Nie wiadomo więc za jaki okres według Sądu I instancji miały być doliczony do wynagrodzenia dodatek stażowy oraz o które konkretnie zasady z (...) chodzi, zwłaszcza, że załącznik nr 4 do (...) w 2006 r. uległ zmianie. Sąd Rejonowy nie wskazał jednoznacznie, czy dodatek stażowy po zawarciu przez powodów porozumień zmieniających z pozwanym, ma być naliczany za cały staż ich pracy, w tym również u poprzedniego pracodawcy, czy też jedynie za czas obowiązywania (...). Sąd powinien był też wskazać,

czy do powodów znajduje zastosowanie stawka sprzed 2006 r. do zmiany postanowień (...), czy jednak należy liczyć od początku stawkę po zmianie.

Sąd I instancji zasądził na rzecz powodów kwoty, które wskazują, iż przyjął, że powodom należy się dodatek stażowy tak jakby cały ich staż pracy podlegał zaliczeniu według zasad z (...) po zmianie z 2006 r. (dla powoda 30 lat x 50 zł, a dla powódek 32 lata x 50 zł z ograniczeniem do 50% wynagrodzenia zasadniczego, od tego odjęto kwoty wypłacane tj. po 490 zł miesięcznie), jednocześnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wprost wskazano, że zasady (...) powinny być stosowane za dalsze okresy po wliczeniu do wynagrodzenia zasadniczego dotychczasowych dodatków stażowych. Tym samym nie jest zrozumiałe, czy uznano, w oparciu o bliżej niewyjaśnione zasady wykładni (...), że zasady wynikające z układu należy stosować za cały staż pracy powodów, czy też jednak staż naliczania dodatków należało ograniczyć do czasu obowiązywania układu, co wynika z treści uzasadnienia. Sąd nie wyjaśnił przy tym, dlaczego za cały okres zasądzonych świadczenia (przy założeniu, że za zasądzeniem stały zasady z (...) u pozwanej) przyjął kwotę po 50 zł rocznie, a nie np. po

30 zł rocznie za okres, gdy taka stawka obowiązywała u pozwanego pracodawcy.

Co więcej Sąd I instancji dokonał ustalenia, że różnica w wysokości dodatku stażowego została włączona odpowiednio do wynagrodzenia zasadniczego i premii regulaminowej (str. 9 uzasadnienia wyroku- k. 380), nie wyjaśnił jednak na jakiej podstawie dla celów rozważań prawnych przyjął odwrotnie tj., że nie doliczono powodom dotychczasowych dodatków stażowych do wynagrodzenia. W konsekwencji Sąd Rejonowy nie przedstawił argumentacji stojącej za stwierdzeniem, że niezastosowanie powyższego trybu (nie włączenie dotychczasowych dodatków stażowych do wynagrodzenia) doprowadziło do faktycznego zmniejszenia wynagrodzenia przysługującego powodom w porównaniu z innymi pracownikami.

Podobnie Sąd Rejonowy wskazując, iż nieprawidłowe było przeliczenie dodatku w ten sposób, że za lata wcześniejsze (zanim powodowie zostali pracownikami pozwanej spółki) przemnożono kolejne okresy przez 30 zł i 50 zł, co już w momencie przejścia pracowników spowodowało, iż uzyskali oni maksymalną możliwą stawkę dodatku stażowego - nie wypowiedział się na jakiej podstawie doszedł do powyższej konkluzji, jaki przepis w tym przedmiocie zastosował, w tym przede wszystkim, dlaczego tak wyłożył treść załącznika 4 do (...). W tym kontekście wypada zwrócić uwagę na nielogiczność wniosku Sądu Rejonowego. Sąd ten twierdził, że powyższa metoda wyliczenia dodatku stażowego była niekorzystna dla powodów, jednocześnie jednak wskazał, że przy jej zastosowaniu powodowie już w momencie przejścia uzyskali maksymalną możliwą stawkę dodatku stażowego. Sąd Rejonowy nie wyjaśnił, dlaczego osiągnięcie maksymalnej stawki dodatku stażowego przez powodów miałyby być dla nich niekorzystne. Nadto w dalszej części motywów wyroku wskazał (również bez odniesienia się do treści stosunku pracy), że dotychczasowi pracownicy pozwanej (sprzed przejścia) osiągnęli maksymalny pułap dodatku stażowego później niż powodowie i tym samym zyskali finansowo. Nie jest zrozumiałe dlaczego według Sądu I instancji późniejsze osiągnięcie maksymalnego pułapu dodatku stażowego miałyby być korzystniejsze finansowo od wcześniejszego uzyskania maksimum. Sąd Rejonowy nie wyjaśnił przy tym w oparciu o jakie przesłanki uznał, że sposób wyliczania dodatku stażowego przez powodów był różny w stosunku do pracowników dotychczasowych i przejętych.

Sąd Rejonowy ocenił, że sposób zastosowania załącznika nr 4 do (...) przez pozwanego pracodawcę w stosunku do powodów był wybiórczy. Wytknął pracodawcy, że częściowo stosował załącznik w treści z 2003 r. a częściowo w treści z 2006 r. Stąd doszedł do konkluzji, iż skoro pracodawca sięgnął do załącznika nr 4 w wersji pierwotnej, to należało konsekwentnie wliczyć do wynagrodzenia dotychczas nabyty przez powodów dodatek stażowy. Zaprezentowany tok rozumowania nie jest zrozumiały, a Sąd I instancji nie wyjaśnił w żaden sposób jego przesłanki. Po pierwsze Sąd ten nie wyjaśnił dlaczego, w jego ocenie, sposób zastosowania załącznika nr 4 do (...) nie był prawidłowy - wyjaśnieniem takim nie jest określenie go jako wybiórczego. Wskazując na niekonsekwencję pracodawcy, Sąd Rejonowy powinien wskazać, dlaczego pracodawca nie powinien był uwzględnić zmiany treści (...) i stosować jedynie treść nową. Sąd I instancji powinien też wskazać dlaczego uznał, że nie doszło do wliczenia dotychczasowego dodatku stażowego do wynagrodzenia i to pomimo powołanych wyżej ustaleń, iż różnica w wysokości dodatku stażowego została włączona odpowiednio do wynagrodzenia zasadniczego i premii regulaminowej. Ostatecznie z konkluzji Sądu Rejonowego w ogóle nie wynika, jak w ocenie tego Sądu, kształtuje się sposób naliczania dodatku stażowego dla powodów zgodny z



treścią stosunku pracy, łączącego ich z pozwaną spółką. Sąd nie wskazał konkretnie na podstawie jakiego konkretnie zapisu (...) uznał, że powodom przysługuje dodatek w zasądzonej wysokości, nie przeprowadził żadnej analizy porozumienia, będącego podstawą uwzględnienia roszczeń powodów.

Sąd I instancji podniósł, że nawet gdyby przyjąć, iż jego tok rozumowania nie jest prawidłowy, to i tak zgodnie z treścią pkt 6 (chodziło prawdopodobnie o pkt. 8) załącznika nr 4 do (...) zastosowanie miałby (...) jako korzystniejszy. Sąd I instancji również nie przeprowadził wykładni treści stosunku pracy powodów i pozwanej, odwołując się bezrefleksyjnie do treści opinii biegłego. Co słusznie zauważył sam biegły, jego rolą nie było ustalenia sposobu rozumienia zapisów (...) i (...), a jedynie wykonanie wyliczenia dodatku stażowego zgodnie z żądaniem Sądu. Wyliczenie biegłego sprowadzało się więc do prostego ustalenia 33% (co było maksymalnym dodatkiem stażowym z (...)) wartości wynagrodzenia zasadniczego powodów. To z kolei dało miesięczne kwoty dodatku stażowego: 1.168,82 zł dla S. S., 732,57 zł dla B. K. (1) i 675,79 zł dla B. K. (2) (k. 358-361). Już na pierwszy rzut oka widać nieprawidłowość w stwierdzeniu Sądu Rejonowego, że sposób wyliczenia z (...) jest korzystniejszy od kwot żądanych przez powodów. Sądowi temu umknęło także, że wskazane kwoty należałoby pomniejszyć o kwoty wypłacanego przez pozwaną spółkę dodatku stażowego w wysokości po 490 zł miesięcznie dla każdego z powodów. Po takim działaniu kwoty zasądzone przewyższają kwoty wynikające z przytoczonej opinii.

Przede wszystkim jednak Sąd Rejonowy nie odniósł się w żaden sposób do treści pkt.8 załącznika nr 4 (...) z 2006 roku i nie zbadał, jak należy rozumieć powyższy zapis. Pozwany pracodawca podnosił bowiem, że prawo do nabycia dodatku za staż pracy na kolei obowiązywało na nowo dopiero po wejściu w życie (...) z 2006 roku i nie obejmowało wcześniejszych okresów. Od 2006 roku można było rozpocząć naliczanie kolejnych rocznych okresów w których przysługiwał 1,5% dodatek za staż pracy, co oznacza, że w 2014 roku powodom nie przysługiwałby dodatek za staż pracy na kolei w wysokości 33%. Na okoliczność wykładni zapisów i woli stron (...) dotyczącego zasad przyznawania oraz wyliczania dodatku stażowego został zgłoszony przez pozwanego dowód z zeznań świadka M. M. (2), którego Sąd I instancji nie uwzględnił.

Pominięcie wyjaśnienia zapisów pkt. 8 załącznika nr 4 (...) z 2006 roku uniemożliwia natomiast stwierdzenie, czy stosowanie zasad naliczania dodatku stażowego z (...) zamiast z (...) byłoby dla powodów bardziej korzystne. Oparcie się na opinii biegłego, bez ustalenia tych zasad i bez zakreślenia odpowiedniej tezy dowodowej, nie może być miarodajne (inną kwestią jest to, czy działania matematyczne konieczne do wyliczenia dodatku stażowego w niniejszej sprawie w ogóle wymagają wiedzy specjalistycznej). Biegły nie rozstrzyga bowiem o tym, jaka jest treść stosunku pracy w zakresie sposobu naliczania dodatku stażowego, wylicza jedynie ten dodatek w oparciu o założenia określone mu przez Sąd. Dlatego też Sąd Rejonowy powinien w ramach przeprowadzonej wykładni treści stosunku pracy i wykładni zapisów (...), wskazać co stało za przyjęciem, że określony dodatek stażowy naliczany na zasadach sprzed przyjęcia (...), tj. z (...) nie został wliczony powodom do wynagrodzenia zgodnie z treścią pkt 2 i 3 załącznika nr 4 do (...) z 2003 r. oraz jaka jest relacja treści wymienionego załącznika do jej zmiany z 2006 r. zwłaszcza w kontekście pkt 8 załącznika po zmianie z 2006 r. Sąd ten jednak powyższe okoliczności zupełnie pominął i jak wskazano wyżej przyjął wprost wyliczenie biegłego, nie wykładając jednak tego jak należy rozumieć treść regulacji dodatków stażowych obejmujących powodów. W efekcie dokonał przyjęcia założenia o tym, że zasady naliczania dodatku z (...) były w przypadku powodów korzystniejsze, bez wcześniejszego rozpoznania treści tych zasad jak i ich stosunku do zasad wynikających z (...).

W konsekwencji Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że zarzuty naruszenia prawa materialnego przez Sąd I instancji, wywiedzione w apelacji były zasadne. Nie oznacza to jednak, że Sąd podziela zapatrywania co do kierunku wykładni i sposobu zastosowania przepisów wskazanych w apelacji. Ocena, czy uchybienia powinny skutkować wydaniem innego rozstrzygnięcia jest przedwczesna. Sąd Okręgowy wskazuje jedynie, iż Sąd I instancji dokonywał subsumcji ustaleń faktycznych bez rozpoznania materialnoprawnej podstawy żądania oraz bez rozpoznania merytorycznych zarzutów pozwanej spółki. Rozważania prawne tego Sądu były niewystarczające do tego by dokonać właściwej rekonstrukcji przyjętego w

I instancji toku rozumowania. Nie sposób ustalić jak Sąd Rejonowy zinterpretował zapisy (...) oraz w jaki sposób doszedł do przyjętej interpretacji. Treść wydanego orzeczenia jest w znacznym stopniu sprzeczna z treścią uzasadnienia. Podobnie okoliczności przyjmowane dla potrzeb rozważań prawnych nie korespondują z dokonanymi

ustaleniami faktycznymi. Ogół braków stwierdzonych na gruncie kontroli instancyjnej jest na tyle daleko idący, iż w ocenie Sądu Okręgowego uniemożliwia wydania w II instancji wyroku merytorycznego, który nie naruszałby uprawnień stron do postępowania II-instancyjnego.

Podzielić również należy wywiedziony w apelacji zarzut naruszenia przepisów procesowych tj. art. 217 § 1, 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. dotyczący oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. M. (1). Wprawdzie podzielić należy zapatrywanie, że złożenie przedmiotowego wniosku w terminie ostatniej rozprawy, odbyło się z opóźnieniem i w tym zakresie nie jest trafna argumentacja pozwanego jakoby zgłoszenie wniosku zostało dokonane na skutek argumentacji powodów z pisma z dnia 10 sierpnia 2017 r. W tym przedmiocie pozwany mógł złożyć wniosek przed rozprawą z dnia 3 października 2017 r. co umożliwiłoby przesłuchanie świadka w toku tej rozprawy. Niemniej jednak w sprawie zachodzą szczególnie okoliczności przemawiające za koniecznością uwzględnienia przedmiotowego wniosku pomimo tego, iż był spóźniony. Wpierw wypada zauważyć, że Sąd I instancji opierał się w ustaleniach na notatkach wymienionego świadka, tym bardziej więc zasadnym było uzyskanie informacji pochodzących z bezpośredniego źródła dowodowego. Co jednak ważniejsze, wymieniony świadek jako osoba będąca długoletnim pracownikiem pozwanej w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi posiada wiedzę mającą istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Również teza dowodowa zakreślona dla świadka wskazuje na to, że informacje uzyskane w toku jego zeznań mogą mieć znaczenie dla kierunku interpretacji treści stosunku pracy powodów w zakresie dotyczącym sposobu naliczania ich dodatków stażowych. W konsekwencji dopuszczenie przedmiotowego dowodu powinno przyczynić się do należytego rozpoznania istoty sprawy. Jednocześnie przeprowadzenie jednego dodatkowego dowodu nie spowodowałoby przewlekłości postępowania. W tym stanie rzeczy należało uznać, że Sąd Rejonowy uchybił też art. 227 k.p.c. i art. 217 § 2 k.p.c. oddalając przedmiotowy wniosek dowodowy.

Na tym tle nie sposób uznać by w toku postępowania przed Sądem Rejonowym sprawa została rozpoznana co do jej istoty. Tym samym koniecznym było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Okręgowy pozostawił Sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w II instancji w oparciu o treść art. 108 § 2 k.p.c.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powinien w pierwszej kolejności przeprowadzić dowód z zeznań świadka M. M. (1) zgodnie z tezą dowodową zakreśloną przez stronę pozwaną. Po uzupełnieniu materiału dowodowego Sąd powinien przeprowadzić analizę zgromadzonego materiału w odniesieniu do poczynionych ustaleń i na tej podstawie rozpoznać istotę sprawy, co przede wszystkim oznacza dokonanie wykładni treści stosunku pracy oraz rozpoznanie zarzutów interpretacyjnych strony pozwanej. Przede wszystkim Sąd winien ocenić roszczenia powodów powołując się na konkretne zapisy (...) oraz dokonać ich analizy w kontekście wprowadzonych w 2006 roku zmian i ich wpływu na zasadność roszczeń powodów. Powinien odnieść się przy tym do treści pkt. 8 załącznika nr 4 (...), wyjaśniając, czy w przypadku powodów mają zastosowanie przepisy załącznika nr 6 do (...) jako korzystniejsze od przepisów załącznika nr 4 (...).

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w sentencji.

Przewodniczący: Sędziowie: